

- 2) сформований план заходів для вирішення певних інноваційних проблем;
- 3) організація та контроль виконання проектних заходів;
- 4) основні дані проекту, у тому числі дані, що характеризують його ефективність.

Також до складу інноваційних проектів входять головні функціональні підрозділи: НДІ, маркетинг, фінанси та виробництво.

Для успішного досягнення завдань необхідно здійснювати глибокий функціональний аналіз, адже цей етап дає можливість визначити необхідність та потенціал нового товару.

Управління інноваційним розвитком підприємств різних видів економічної діяльності повинне реалізовуватись на основі інноваційних цільових програм, що являють собою систему заходів, спрямованих на досягнення цілей інноваційного розвитку конкретного підприємства на основі поєднання наявного в нього інноваційного потенціалу й інноваційного потенціалу тієї території, на якій воно веде свою господарську діяльність [4].

Отже, стан сучасної вітчизняної економіки у країні тісно пов'язаний з розвитком інноваційної діяльності підприємств соціокультурної діяльності, адже впровадження кардинально нових методів управління є головним фактором у забезпеченні інноваційної активності та ефективної діяльності таких підприємств. Для організацій даний процес здійснюється на основі інноваційних програм, у межах кожної з яких формуються інноваційні проекти та конкретні заходи до їх здійснення.

Джерела та література

1. Забродська Л. Інноваційні пріоритети науково-технологічного розвитку: міжнародний та регіональний аспекти. *Theory and methods of educational management*. 2015. № 2 (16). URL: umo.edu.ua/images/content/nashi...upr.../Забродская%20ЛІМ-в%20журнал.pdf
2. Підкамінний І. М., Ціпурина В. С. Системні фактори впливу на інноваційний розвиток підприємства. *Ефективна економіка*. 2011. № 3. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=480>
3. Про інноваційну діяльність: Закон України. *Відомості Верховної Ради України (ВВР)*. 2002. № 36.
4. Тычинский А. В. Управление инновационной деятельностью компаний: современные подходы, алгоритмы, опыт. Таганрог: ТРТУ, 2006. URL: <http://www.aup.ru/books/m87/>

Димченко О. – д. е. н., проф.
Харківський національний
університет міського господарства
імені О. М. Бекетова;
Хайло Я. – к. е. н., доц.
КП «Харківводоканал»
м. Харків, Україна

Інституційний підхід до гармонізації територіального комплексу підприємств на принципах суспільно-приватного партнерства

Територіальний комплекс комунальних підприємств міста (МКК) являє собою багато-профільне господарство (вода, каналізація, електромережі і транспорт, зелене господарство, побутові відходи та інше), в якому окремі, самостійні спеціалізовані підприємства надають профільні послуги населенню і практично не узгоджують між собою характер своєї діяльності. Отже, на чітко визначеній і обмеженій території, для одного і того ж контингенту споживачів ми маємо не систему, а деякий «конгломерат» організацій зі своїми «правилами гри».

Координаційну діяльність виконують певні структури міськвиконкому, які працюють в консервативному режимі, обмежені в ресурсах і заходах впливу, що і приводить до відомих наслідків: технічна зношеність і відсталість МКК практично на більшості підприємствах галузі ЖКГ, фінансова збитковість, тарифна неврегульованість [1; 2].

На сьогодні МКК позиціонує себе як напівринкова економічна система, в якій економічні зв'язки між підприємствами практично незалежні, тоді як виробничі і техніко-технологічні зв'язки знаходяться у прямій залежності між собою для всіх підприємств комплексу. Інженерія не допускає простоїв, розривів, відключень, недопоставок, оскільки споживання послуг МКК відбувається в безперервному часовому режимі і має бути організоване з високим коефіцієнтом надійності.

Практично МКК потребує гармонізації діяльності як єдиний цілісний організм життєзабезпечення міста, а відповідно і гармонізації відношень між всіма учасниками єдиного процесу – підприємствами, громадою, владними структурами. Реально існуючий механізм гармонізації таких відношень свої функції виконує недосконало.

Дослідження показали, що необхідні і бажані суттєві зміни в управлінні діяльністю МКК і в стратегії його розвитку. В авторській моделі введення змін запропоновано: в методологічному плані – інституціональний підхід та інноваційна політика розвитку, в організаційно-управлінському плані – кластерне об'єднання підприємств МКК та стратегічне управління, в стейкхолдерівському плані – суспільно-приватне партнерство, в інформаційному плані – розбудова інтегрованої системи інформаційного забезпечення (рис. 1).

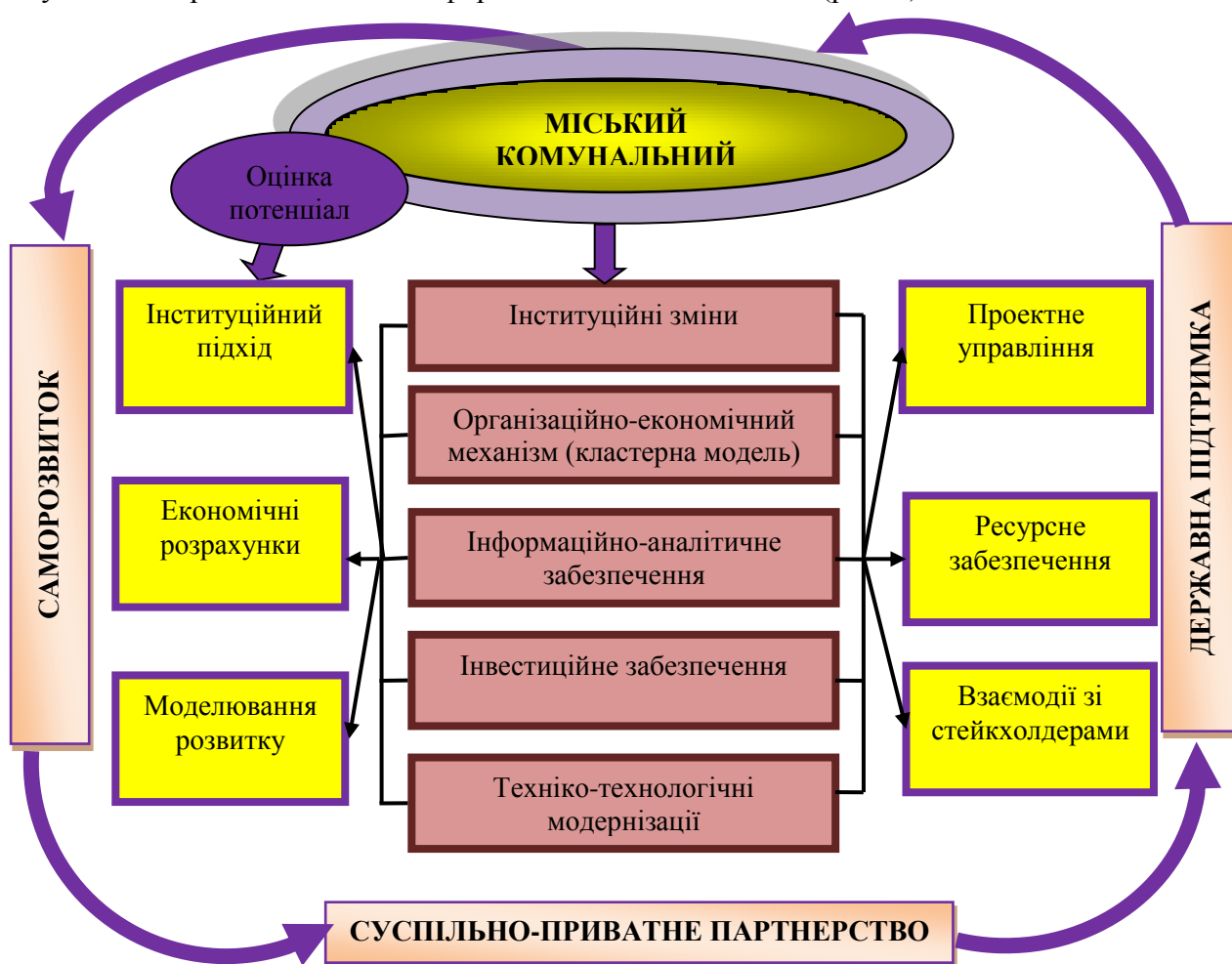

Рис. 1. Загальна схема розвитку МКК

На представленій схемі розвитку МКК виділено такі елементи механізму управління як оцінка потенціалу, економічні розрахунки і моделювання, взаємодії зі стейкхолдерами і проектне управління.

Реальна технологія управління розвитком поєднує в собі інституційні зміни та інжиніринг [3]. Причому, інжиніринг застосовується як для впровадження техніко-технологічних модернізацій, так і для організаційно-управлінських розробок. Інституційний підхід включає в

розгляд як економічні, так і неекономічні обставини, в т. ч. такі властивості системи як неготовність до змін (людський фактор), рівень інвестиційної привабливості, наявність і характеристику бар'єрів і супротиву. Складовою такого підходу є оцінки інституційного потенціалу та характеру інституційних інновацій, зокрема в частині взаємодії комунальних підприємств з приватним бізнесом та з його капіталом [3].

В дослідженні визначено, що інституційні управлінські інновації слід розглядати як особливий різновид інноваційних явищ з власною специфікою впливу на розвиток.

Свій внесок в розвиток МКК може забезпечити розширення механізмів суспільно-приватного партнерства та функцій соціального забезпечення [4]. Об'єктом такого партнерства обрано блок підприємств водо- та теплозабезпечення.

Для КП «Водоканал» та КП «Тепломережі» запропоновано три напрямки організації суспільно-приватного партнерства: розробка інтегрованої моделі організаційно-економічного механізму, створення об'єднаної інформаційно-аналітичної системи та підвищення інвестиційної привабливості нового блоку «вода-тепло». Інвестиційна привабливість забезпечується заходами з енергозбереження, синхронізацією зміни тарифів та пропагандою культури споживання.

Виконані розробки формують нову модель адаптації підприємств МКК в трьох напрямках: до ринкових умов, до узгодження взаємодій між підприємствами і до соціальної відповідальності бізнесу за життєзабезпечення громади і стан міської екології.

Джерела та література

1. Безус В., Чикаренко І. Розвиток житлово-комунального господарства та інфраструктури міста: теоретико-концептуальний аспект. *Державне управління та місцеве самоврядування*. 2018. Вип. 2 (37). С. 138–141.
2. Лонецький О. Комунальне підприємство – хронічна проблема країни. Як це змінити. *Ліга. Бізнес*. 2020. 10 берез. URL: <https://amek.gov.ua/news>
3. Сурай А. С. Інституціональний підхід до розуміння формування ділового середовища регіону. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*. 2018. № 6. С. 30–35.
4. Савчук Л. М. Функції соціального партнерства. *Науковий вісник УМО «Економіка та управління»*. 2016. № 2. С. 1–10.

Драгунов Д. – аспірант

Науковий керівник: д. е. н., проф.
М. Забаштанський
Національний університет
«Чернігівська політехніка»
м. Чернігів, Україна

Роль медичного страхування у фінансуванні сфери охорони здоров'я

Сфера охорони здоров'я в Україні сьогодні не має можливості надання послуг належної якості всім верствам населення, що в першу чергу обумовлено відсутністю достатніх обсягів фінансового забезпечення, спрямованого на інноваційне технологічне оновлення та модернізацію його основних засобів, належну підготовку фахівців, забезпечення їх відповідної оплати праці.

Державний бюджет, з якого на даний час відбувається фінансування сфери охорони здоров'я, неспроможний покрити усіх її потреб. Саме тому, значна увага науковців та практиків приділяється саме медичному страхуванню, як додатковому джерелу її фінансового забезпечення. Система медичного страхування в Україні на сьогоднішній день не є достатньою поширеною, оскільки під страхуванням більшість населення розуміє нещасні випадки, у